

عنوان مقاله:

بررسی انواع نماد در شعر فروغ فرخزاد

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های شعر معاصر فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سیده آرزو موسوی فارمد - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

خلاصه مقاله:

نماد زادگاه هنر است و با عینی ترین و ملموس ترین گفتار انسانی یعنی شعر ارتباطی گسترده دارد. مساله اصلی در این مقاله بررسی انواع نماد در شعر فروغ فرخزاد است. فروغ را می توان در زمره آن دسته از شاعران معاصر فارسی دانست هر یک از شاعران علاوه بر آن که از نمادهای طبیعی بهره جسته اند، برخی نمادهای اختصاصی نیز آفریده اند که به شهرت و ماندگاری شعرشان کمک کرده است. در این مقاله برخی نمادهای طبیعی (مانند اقیانوس، دریا، مرداب، برف و ..) و برخی نمادهای اختصاصی (مانند هفت سالگی، جمعه، شرم شکوفه، ماران و ...) به تفکیک بررسی و تحلیل شده اند. یافته های این مقاله نشان می دهد که فروغ در شعر خویش بارها از کارکرد نمادین طبیعت بهره جسته است. در شعر او مرداب نماد انزوا و تنهایی به عنوان یکی از دستاوردهای منفی زندگی مدرن بشر امروزی است. در نقطه مقابل، اقیانوس در نگاه عاشقانه فروغ می تواند نماد شکوه و هیبت توأم با غربت و دوری باشد. فروغ نومیدانه و بدون اینکه تلاش کند فرد دیگری را عامل یاس و اندوه خود بداند، خویشتن خویش را مقصر می خواند و چندان امیدی به رخت برستن این اندوه و یافتن کسی که درکش کند را ندارد. فروغ در عصری که عمده ی شاعران فارسی به تبلیغ اندیشه شان می پردازند تا حد ممکن سعی کرده است که شعرش ابزاری برای بیان اندیشه هایش نباشد بلکه عواطف و تجربه های انسانی را در عالی ترین وجه زبانی بیان کند.

کلمات کلیدی:

فروغ فرخزاد، نماد، نمادهای طبیعی، نمادهای اختصاصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/727842>

